

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] med de private Vareudvekslingsforretninger er jo nemlig den, at der til Gengæld for den ved disse tilladte Ekstra-Import skal opnaas en Eksport, som ellers ikke vilde finde Sted.

Lovforslaget opretholder ikke den nu gældende Bestemmelse, hvorefter en Importørs Importtilladelse ikke maa nedbringes til mindre end 45 pCt. af Importværdien i 1931 i danske Kroner, medmindre handelspolitiske, beskæftigelsesmæssige eller valutariske Hensyn gør sig gældende. Bestemmelsen har vist sig at være uden væsentlig praktisk Betydning, og det er derfor fundet rigtigt at lade den falde bort.

I § 3, sidste Stykke, fastsættes det, at Adgangen til at faa udfærdiget Importbevillinger tilkommer de Personer og Firmaer, der i 1934 i Henhold til dertil regelmæssigt udfærdigede Importbevillinger eller som Importør af Frilistevarer har haft direkte til sig fra Udlandet faktureret Import, eller som i 1935 er blevet anerkendt som Ny-Importører. Ny-Importører, som er anerkendt paa et saa sent Tidspunkt i 1934, at de ikke i dette Aar har kunnet naa at faa nogen direkte til sig faktureret Import fra Udlandet, maa naturligvis ligestilles med de i Lovforslaget omtalte Ny-Importører.

Den nævnte Regel angiver, hvilke Personer og Firmaer der skal være berettigede til at faa Del i de periodisk udfærdigede Importbevillinger, og knytter som Hovedregel Importretten til Aaret 1934 i Stedet for til Aaret 1931, idet det ikke er fundet rigtigt fortsat at knytte Importretten til et saa fjerntliggende Aar som 1931.

Udfærdigelsen af Bevillingerne skal ske under Hensyntagen til de enkelte Branchers særlige Forhold og til Importørernes tidligere Import inden for de paagældende Varegrupper og Underafdelinger af disse. Ganske faste Beregningsregler kan efter Sagens Natur ikke opstilles i Lovforslaget, idet Hensyn maa tages til de skiftende Forhold inden for Erhvervslivet. Som i Folketingsudvalgets Betænkning udtalt vil der ved Beregningen af Bevillingernes Størrelse være at tage Hensyn til vedkommende Forretnings Udvidelse eller Formindskelse i Tiden fra 1931 til 1934, medens den forskellige Bevillingsprocent, hvormed de enkelte Importørers hidtidige Importtal er blevet udnyttet i 1934, og andre Forskydninger af tilfældig Karakter i den hidtidige Import derimod ikke skal paavirke de fremtidige Importtal. For „levende“ Firmaers Vedkommende vil der blive udvist megen Var-

somhed med Hensyn til Nedsættelse af de paa Grundlag af Importen i 1931 tidligere fastsatte Importtal, der har været lagt til Grund for Bevillingstildelingen i de forløbne Aar, og som vedkommende Firmaer derfor har baseret deres Virksomhed paa. Valutakontoret maa udøve Skønnet med Hensyn til Beregningen af Bevillingernes Størrelse ved hver periodisk Uddeling. Det paahviler Valutakontoret at drage Omsorg for, at fornøden Ligelighed iagttages inden for de enkelte Importrgrupper, og Beløbet maa naturligvis, som allerede nævnt, fastsættes under rimelig Hensyntagen baade til hidtidig Importret og til en stedfunden naturlig Udvikling af den paagældende Forretning. I denne Forbindelse bemærker jeg, at Bevillingstildelingen pr. 1. Januar 1936 naturligvis i Hovedsagen maa ske paa Grundlag af de hidtidige Regler.

I Lovforslagets § 4, der omhandler Gyldighedsperioden af de udstedte Importbevillinger, er der i Folketinget med min Tilslutning indføjet en Bestemmelse, hvorefter Importbevillingerne har Gyldighed i 8 Maaneder fra Udstedelsen. Dette betyder en Udvidelse af den af mig oprindeligt foreslaaede Regel, hvorefter Løbetiden var fastsat til den paagældende Periode og den derpaa følgende Periode. Den nævnte Udvidelse vil maaske kunne volde visse bogholderimæssige Vanskeligheder for Valutakontorets Administration, men disse Vanskeligheder kan dog formentlig overvindes, og jeg har derfor ment at kunne tiltræde Ændringen.

I Lovforslagets § 5 foreslaas de i den gældende Lov indeholdte Bestemmelser om Fordeling af Bevillinger til Ny-Importører ændret saaledes, at der ikke fastsættes nogen ufravigelig Højstegrænse for det Beløb, der kan stilles til Raadighed for Ny-Importører.

Den ved den nu gældende Valutalov indførte Administration af Valutaordningen foreslaas i § 6 forenklet, idet Valutaraadet og det raadgivende Valutanævn forenes, samtidig med at Valutaraadets Sammensætning undergaar visse Ændringer. I Folketinget er det med min Tilslutning vedtaget som hidtil at aabne Adgang til, at Fællesrepræsentationen for danske Funktionærforeninger kan blive repræsenteret i Raadet.

Ifølge Lovforslagets § 6, 2det Stykke, gives der fremtidig de i Bestemmelsen omhandlede Grupper af Erhvervsorganisationer Adgang til ved en Funktionær at deltage i Udarbejdelsen af de periodiske Planer for Importens Regulering. Ifølge en i Folketinget vedtagen Ændring, som jeg har kun-